

ומיללת ובוכה בקול עצוב.
ששנת אלפי גברים קדושים, בכל
צד של ארבעת צדדי העולם, הם
שהיו אוכלים קרבן בכל יום,
ירדו עמה, ומיללים ובוכים על
מזבח העולות. ויותר היו, אלא
שהתמעטו.

ואפילו אותם שעומדים בחוץ,
ברוח אחרת, שרוים מאותם
האיברים והפדרים, בראשית
הלילה צווחים, גועים ומיללים
על המזבח הזה. אוי לחמור
שאבד אבוסו, המקום שמתרוה
ממנו. מי ראה נהמת הגברים
הקדושים בגבירה, ממה
למעלה, וממעלה למטה.

במצות הלילה נגנסת לתוף
אותה הנקדה של ציון, מקום בית
קדשי הקדשים, רואה אותה
שנחרב, ונטמא מקום בית
מושבה ומטטה, גועה ומיללת,
עולה ממה למעלה, וממעלה
למטה, מסתכלת במקום
הפרובים, צווחת בקול מר,
ומרימה קולה ואומרת: מטתי
מטתי, מקום בית מושבי!

על המקום הזה כתוב (שיר א) על
משכבי בלילות. משכבי, מטת
הגבירה. גועה בככה ואומרת:
מטתי, מקום מקדשי, המקום של
המרגליות הטובות, בית הפרכת
והכפרת, שהיו סומכים עליו
ששים אלף רבבות של אבני יקר,
סדרים סדרים, שורות שורות,
מסתכלים זה על זה. סדרי רמונים
מצעים עליו לארבעה צדדים.

העולם עמד בשבילך.
רבון העולם, בעלי היה בא אלי,
והוא שוכב בין זרועי, וכל מה
שרציתי ממנו, וכל רצוני עושה
בזמן הזה, כשהיה בא אלי ועזב
(ושם) בי מדורו ומשתעשע בין
שדי.

ואותם התינוקות העלמים

שתא אלפי גברי קדישין, בכל סטרא דארבע
סטרי עלמא, אינון דהוו אכלי קרבנא
בכל יומא, נחתי בהדה, ומייללין ובכייין על
מדבח דעלוון. ויתיר הוו, אלא אתמעטו.

ואפילו אינון דקיימין לבר, ברוח אחרא,
דמרוון מאינון אימריין ופדרין.
בשירותא דליליא צווחין געאן ומייללין על
האי מדבח. ווי לחמרא דאביד אבוסה, אתר
דמתרוה מניה. מאן חמי נהימו דגברין קדישין
במטרוניתא, מתתא לעילא, ומעילא לתתא.

בפלגו ליליא, עאל לגו ההיא נקודה דציון,
אתר דבית קדש הקדשים, חמת ליה

דאתחריב, ואסתאב אתר בית מותבה וערסה,
געת ומייללת, סלקא מתתא לעילא, ומעילא
לתתא, אסתפל באתר דכרובים, צווחא בקול
מרירו, וארימת קלא ואמרה, ערסי ערסי, אתר
בית מותבי.

על האי דוכתא כתיב, (שה"ש ג א) על משכבי
בלילות. משכבי, ערסא דמטרוניתא. געת

בככה ואמרה, ערסי אתר מקדשי, אתר
דמרגלאין טבאן, בי פרוכתא וכפורתא, דהוו
סמכין עלוהי שתין אלפין רבוון אבני יקר,
סדרין סדרין, שורין שורין, מסתכלאן דא
לדא. סדרין דרמונין מתצען עליו לארבע
סטריין. עלמא קיימא בגינה.

רבון עלמא, בעלי, הוה אתי לגבי, והוא שכב
בין זרועי, וכל מה דבעינא מניה, וכל

בעותי עביד בעידנא דא. כד הוה אתי לגבי,
ושביק (וש"י) בי מדוריה, ומשתעשע בין שדי.

ערסי ערסי, לית את דכיר כד הוינא אתא
לגוף בחדוה ובשפירו דלבא, ואינון

רביין עולמין, הוי נפקי לקדמותי,

מטתי מטתי, אינך זוכרת כשהייתי באה אליך בשמחה ובטוב לב, ואותם התינוקות העלמים

היו יוצאים כנגדי, מפים
בכנפיהם בשמחה לקבלני.
העפר שבך היה קם ממקומו,
ורואה איך נשפח ארון התורה
שְהִיָּה פֶּאֶן. מִכָּאֵן יֵצֵא מִזֶּזֶן לְכֹל
הָעוֹלָם, וְאוֹר, וּבְרָכוֹת לְכֹל.

אשגח על בעלי - אינו כאן.
אשגח לכל צד. בזמן הזה
פְּשִׁיָּה בֵּא אֲצִלִּי בְּעָלִי, וְסָבִיבוּ
כִּמְהָ בָּנִים חֲסִידִים, וְכֹל אוֹתָם
הַעֲלִמוֹת מִזְּמַנּוֹת לְקַבְּלוֹ.

והיינו שומעים מרחוק קול זוגי
הפּעֲמוֹנִים מְקַשְׁקְשִׁים בֵּין רַגְלָיו,
כְּדִי שֶׁאֲשַׁמַּע קוֹלוֹ טָרֵם הַפְּנִסוֹ
אֵלַי. כֹּל עֲלִמוֹתַי מִשְׂבָּחוֹת
וּמִדּוֹת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲחֵר כֶּף הוֹלְכוֹת כֹּל אַחַת לְבֵית
מוֹשֶׁבֶה, וְהֵינּוּ יַחֲדוֹת מִחֲבָקוֹת
בְּנִשְׁקוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה.

בעלי בעלי, איפה פניתי? כעת
הוא הזמן שהייתי משגיחה בך.
הסתפלתי בכל צד - ואינך. איפה
אשגח לך, ולא אבקש בשבילך?
זהו מקומך בזמן הזה לבא אלי,
הריני מזמנת כאן. והרי נשפחת
ממני. אינך זוכר ימי האהבה,
כשהייתי שוכבת בחיקך,
וחקוקה בדיוקנך, ודיוקני היה
חקוק בך. פחותם הזה שמשאיר
דיוקנו בחקיקת הפתב, כף
השארת דיוקני בך, כדי
שתשתעשע בדיוקני, בעודי
בתוך צבאותי.

נועה בככה ואומרת: בעלי
בעלי, האור של העינים הרי
נחשף. אינך זוכר, כשהיית
מושיט שמאלך מתחת לראשי,
ואני מתענגת על רב שלום,
וימינך מחבקת באחווה
ובנשיקות. ונדרת לי שלא תעזב
אהבתי לעולמים. ונשבעת לי
(תהלים קלז) אם אשפחך ירושלים
תשפח ימיני, הנה נשפחתי ממך.
אינך זוכר, כשעמדתי אצלך בהר

בְּטָשִׁי בְּגַדְפִּיָּהוּ בַּחֲדוּהָ, לְקַבְּלָא לִי.
עֲפָרָא דְכָךְ, הָוּה קָם מִדְּוִכְתִּיָּה, וְחִזּוּ אֵיךְ
אֵיתְנַשְׁיָא אַרְוֵנָא דְאִרְוֵיתָא דְהוֹת
הָכָא, מִהָכָא נִפְקָא מְזוֹנָא לְכֹל עַלְמָא, וְנַהוּרָא,
וּבְרָכָאן לְכֹלָא.

אשגח על בעלי, לית הכא. אשגח לכל סטר.
בעידנא דא בד הוה אתי בעלי לגבי,
וסחרניה כמה בנין חסידין, וכל אינון
עולמתאן זמינין לקבלא ליה.

והוינא שמעין מרחיק, קל זוגין דפעמונים
מקשקשין בין רגלוי, בגין דאשמע
קליה עד דלא יעול לגבי. כל עולימתאן דילי,
משבחין ואודן קמי קודשא בריך הוא, לבתר
אזלין כל חד על פי מותביה, והוינן יחידאין
מחבבין בנשיקתהון ברחימו.

בעלי בעלי, אן פניתי, השתא הוא עדנא
דהוינא אשגח בך. אסתפלנא בכל
סטר, ולית אנת. אן אשגח לך, ולא אתבע
בגינך.

דא הוא אתרך בעידנא דא, למיתי לגבי, הא
אנא זמינא הכא. הא אתנשית מנאי, לית
אנת דכיר יומי דרחימו, כד הוינא שכבת
בתוקפך, ומחקקא בדיוקנך, ודיוקני הוות
מחקקא בך, פהאי חותם דשביק דיוקניה
בגליפו דכתבא, הכי שבקנא דיוקני בך, בגין
דתשתעשע בדיוקני, בעוד דאנא בגו חילי.

נעת בככה, וצוחת, בעלי בעלי, נהירו העיני
הא איתחשף. לית אנת דכיר, כד הוית
אושיט שמאלך מתחת רישי, ואנא מתענגא
על סגיא דשלום, וימינך מחבקא באחווה
ובנשיקין. ונדרת (דף קיב ע"ב) לי דלא תשבוך
רחימותא דילי לעלמין. ואומית לי, (תהלים קלז ה)

אם אֶשְׁפָּחַךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁפַּח יְמִינִי, הָא אֵיתְנִישִׁנָּא מִנְךָ.

לִית אַנְתָּ דְכִיר, פִּד קְאִימְנָא לְגַבְךָ בְּטוֹרָא דְסִינִי, שְׁלִימִין שְׁתִּין רַבּוּ דְקַבִּילוּ לְךָ עַלֵיהוּ, וְאַתְעַטְרָנָא לְךָ בְּהוּ, יְתִיר מִכָּל עַמְמֵינָא, וְהוֹינָא אֶזְלִין אֲבַתְרָךְ לְכָל רַעוּתָךְ. וְהֵיא שְׁפַחָה קְטָלָא בְּהוּ לְאַלְפִים וּרְבּוּן, וְלֹא אֲשַׁנְחָנָא. וְאַתְאֲבִידוּ כְּלָהוּ בְּמַדְבְּרָא, וְשַׁבְּקִית לֹון תַּמָּן, וְאַעִילָנָא בְּגִיהוּן זַעֲרִין לְקִימָא קַמְךָ בְּאַרְעָא דָּא. וּבְדִילָנָא לֹון לְקִימָא קַמְךָ, בְּגִין רַעוּתָךְ.

בְּעֵלֵי הוּי דְכִיר, בְּכַמְה בְּנִין קְדִישִׁין קְאִימְנָא קַמְךָ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, בְּיוֹמֵי דְדוֹד וְשַׁלְמָה בְּרִיה. לִית אַנְתָּ דְכִיר כַּמְה טְבָאן דְעַבְדוּ קַמְךָ. יְאוּת לְךָ לְמִידְכֵר חוּבִין, וְלֹא תִדְכֵר זְכוּן. אֵיךְ אַתְהִפִּיכַת עֲלֶךְ.

בְּעֵינָא עֲלֶךְ, לִית אַנְתָּ. בְּעֵינָא עַל בְּנָאֵי, לִית אֵינוּן. בְּעֵינָא עַל קְדוּשְׁתָּא דְאַתֵּר דָּא, הָא אֶסְתָּאב. כָּל עַלְמָא הוּהוּ בְּשָׁלָם בְּגִין אַתֵּר דָּא. כְּלָבִין לֹא נִבְחִין בְּעֵידָנָא דָּא, כּוּלְהוּ הוּוּ בְּשָׁלָם. גָּעָה וּמֵיילָלַת, וְכָל אֵינוּן אוּכְלוּסִין לְעֵילָא. וְכָלכִּים צְוּחִין לְתַתָּא, בְּשֵׁרוּתָא דְמִשְׁמֹרָה תְּלִיתָא.

נִבְכַת וְאַתָּת, קִימָא עַל אַתֵּר דְּמַדְבְּחָא קְטוֹרֵת בּוּסְמִין, גָּעַת וּמֵיילָלַת, וְסִלְקַת לְעֵילָא, וְאַשְׁפָּחָא חַד כְּרוּב מְאִינוּן תְּרִין כְּרוּבִין דְּהוּוּ בְּהַדָּה, וּמַהְהוּא זְמָנָא לֹא הוּהוּ לָהּ אֶלָּא חַד. וְהֵהוּא רַבִּינָא עוּלִימָא דְאַשְׁתָּאֵר, יִנְקָא מֵינָה בְּכֵייה וּיְלָלוּתָא.

בְּרִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶזְדַּמֵּן לְגַבְהָ, וְנַחֲתִית לָהּ, וּמִמְלִיל עֲמָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ירמיה לא כה) אָמַר ה' מְנַעֵי קוּלְךָ מִכְּבִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, תִּינּוּק יוֹנָק מִשְׁדֵּי אָמוּ, וְאַשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעֲלָהּ. (עד כאן הפתיחה, מכאן ואילך ראשיתה של

סיני, וְשֵׁשִׁים רְבּוּא שְׁלָמִים שְׁקַבְלוּךָ עֲלֵיהֶם, וְהִתְעַטְרִיתִי לְךָ בְּהֶם יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים, וְהֵינְנוּ הוֹלְכִים אַחֲרֶיךָ לְכָל רְצוֹנְךָ. וְאוֹתָהּ שְׁפַחָה הִרְגָה בְּהֶם לְאַלְפִים וּרְבֻבוֹת, וְלֹא הִשְׁגַּחְתִּי. וְכָלם נֶאֱבְדוּ בְּמַדְבָּר, וְהִשְׁאַרְתָּ אוֹתָם שָׁם, וְהִכְנַסְנוּ בְּנֵיהֶם הַקְּטָנִים לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ בְּאַרְץ הַזֶּה. וְהִבְדַּלְנוּ אוֹתָם לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ בְּשִׁבְלֵי רְצוֹנְךָ.

בְּעֵלֵי, הֵיזָה זוֹכֵר, בְּכַמְה בְּנִים קְדוּשִׁים עֲמַדְתִּי לְפָנֶיךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, בְּיָמֵי דוֹד וְשַׁלְמָה בְּנוֹ. אֵינְךָ זוֹכֵר כַּמְה טוֹבוֹת שְׁעָשׂוּ לְפָנֶיךָ? ! הָאֵם נָאָה לְךָ לְזַכֵּר חֲטָאִים, וְלֹא תִזְכֵּר זְכוּת? ! אֵיךְ הִתְהַפְּכוּ עֲלֶיךָ?

אֲנִי מִבְּקִשְׁתָּ אוֹתָךְ - וְאֵינְךָ. מִבְּקִשְׁתָּ עַל בְּנֵי - וְאֵינִם. מִבְּקִשְׁתָּ עַל קְדוּשַׁת הַמְּקוֹם הַזֶּה - וְהֵרִי נִטְמָא. כָּל הָעוֹלָם הֵיזָה בְּשָׁלוֹם מִשׁוּם הַמְּקוֹם הַזֶּה. הַכְּלָבִים אֵין נוֹבְחִים בְּזִמְן הַזֶּה, כָּלם הִיוּ בְּשָׁלוֹם. גּוֹעָה וּמֵיילָלַת, וְכָל אוֹתָם הָאוּכְלוּסִים לְמַעְלָה. וְהַכְּלָבִים צוּחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית הַמִּשְׁמֹרָה הַשְּׁלִישִׁית.

הִיא יוֹצֵאת וּבָאָה, וְעוֹמֶדֶת עַל מְקוֹם מְזַבַּח קְטֹרֶת הַסָּמִים, גּוֹעָה וּמֵיילָלַת, וְעוֹלָה לְמַעְלָה, וּמוֹצֵאת כְּרוּב אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנֵי הַכְּרוּבִים שְׁהִיוּ עֲמָה, וּמֵאוֹתוֹ הַזִּמְן לֹא הֵיזָה לָהּ אֶלָּא אֶחָד. וְאוֹתוֹ הַתִּינּוּק הָעוֹלָם שְׁנִשְׁאֵר, יוֹנָק מִמְּנָה בְּכֵיה וּיְלָלָהּ.

וְאֵז הַקְּדוּשׁ כְּרוּב הוּא הַזְּדַמֵּן אֵלֶיהָ, וְיוֹרֵד אֵלֶיהָ, וּמְדַבֵּר עִמָּה. וְעַל זֶה כְּתוּב (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוּלְךָ מִכְּבִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, תִּינּוּק יוֹנָק מִשְׁדֵּי אָמוּ, וְאַשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעֲלָהּ.

(עד כאן הפתיחה, מכאן ואילך ראשיתה של

יוֹנֵק מִשְׁדֵי אִמּוֹ, וְאִשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעֲלָהּ. (עד
הַכֹּא פְתִיחָתָא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה שִׁירוּתָא דְמִגִּילַת אֵיכָה).

אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְדָד, רַבְּנָן פְּתַחֲהִי הָאֵי קָרָא, (קהלת
יב א) וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֶיךָ בַיָּמִי בַחֲוֹרוֹתֶיךָ
עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרְעָה. הָאֵי קָרָא,
אוֹקִימָנָא לִיה בְּיִשְׂרָאֵל כַּד הוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא.
וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֶיךָ, הָיוּ דְכִיר כָּל אֵינּוֹן טְבָאן,
וְכָל אֵינּוֹן אֶתִּין וְנִסִּין, דְּעֵבֵד לָךְ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא בְיוֹמִין קְדָמָאִין, כַּד הָווּת רַבִּיא
בְמַהִימְנוּתָא, כְּמַה דְאַתְּ אָמַר, (הושע יא א) כִּי נָעַר
יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהּוּ.

בַּיָּמִי בַחֲוֹרוֹתֶיךָ, בְּזַמְנָא דְאִיהוּ אֵיתְרַעֲי בְךָ
מִכָּל עַמִּין דְּעַלְמָא. עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ
יָמֵי הָרְעָה, יוֹמִין דְּיִשְׁלֹטוּן בְּךָ שְׂאָר עַמִּין,
וַיִּבְדְּרוּן לָךְ בְּכָל עַמְמָא.

בַּיָּמִי בַחֲוֹרוֹתֶיךָ, יוֹמִין דְּשַׁתָּא, דְּאֵינּוֹן בְּרִירִין
לָךְ, וְנִטִּירוּ דְלַעֲלִיא עֲלֶיךָ. וְאֵינּוֹן אַרְבַּע
יָרְחֵי דְשַׁתָּא, אֲדַר נִיסָן אֵייר סִינּוֹן. אֲלִין אֵינּוֹן
יוֹמִין דְּבַחַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל, וְעֵבֵד
בְּהוֹן עַמְהוֹן נִסִּין. וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲטָרָא
בַּבַּעֲלָהּ, וְאַתְקַרִּיבַת בְּהַדְּיָה.

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרְעָה, יָמֵי הַזְקָנָה, יָמֵי
הָרְעָה מִמָּשׁ, וְאֵינּוֹן: תַּמוּז אָב טַבַּת שְׁבַט.
אַף עַל גַּב דְּלֹא אֵיתְגַּלְיָא כָּל כְּפֵךְ, וְסִימָן (משלי
יג) וְשִׁבְט לָגוּ חֲסֵר לָב.

וְהִגִּיעוּ שָׁנִים, שָׁנִים דְּגָלוּתָא, דְּאֲזַלִּין יִשְׂרָאֵל
מִטּוּלְטְלִין. וְלִית בְּהוּ חֲפִין, דְּתַנִּינָן,
זְמִינִין בְּיוֹמָא דְּגָלוּתָא, דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח בִּידָא דְּבַר
נֶשׁ (חפץ) לְמִיזְבֵּן בְּשׁוּקָא, וְכַדִּין תַּכְלָה פְּרוּטָה
מִן הַפִּיס.

עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשְּׁמֶשׁ, דְּאֵ קְלִסְתָּר פָּנִים
שָׁל שְׂכִינָה, מְלַעֲיָא וּמִתַּתָּא. מִתַּתָּא מֵאֵן
אֵינּוֹן. מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְּהוּוּ בְּאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל,

מגלת איכה).

אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְדָד, רַבּוֹתֵינוּ
פּוֹתְחִים בְּפִסּוּק הַזֶּה, (קהלת יב)
וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֶיךָ בַיָּמִי בַחֲוֹרוֹתֶיךָ
עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרְעָה.
הַפִּסּוּק הַזֶּה בְּאַרְנוּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
כְּשֶׁהָיוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה. וּזְכוֹר אֶת
בּוֹרְאֶיךָ - תַּהֲיֶה זְכוֹר אֶת כָּל אוֹתוֹן
הַטּוֹבוֹת וְכָל אוֹתוֹם הָאוֹתוֹת
וְהַנְּסִים שֶׁעָשָׂה לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּיָמִים הָרַאשׁוֹנִים, כְּשֶׁהָיִית
נָעַר בְּאַמוּנָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (הושע

יב) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהּוּ.
בַּיָּמִי בַחֲוֹרוֹתֶיךָ - בְּזַמֵּן שֶׁהִתְרַצָּה
בְּךָ מִכָּל הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם. עַד
אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרְעָה - יָמִים
שֶׁיִּשְׁלֹטוּ בְּךָ שְׂאָר הָעַמִּים, וַיִּפְזְרוּ
אוֹתְךָ בְּכָל הָעַמִּים.

בַּיָּמִי בַחֲוֹרוֹתֶיךָ - יָמוֹת הַשָּׁנָה,
שֶׁהֵם בְּרוּרִים לָךְ, וְהַשְּׁמִירָה
שֶׁלְמַעֲלָה עֲלֶיךָ. וְהֵם אַרְבַּעַה
יָרְחֵי הַשָּׁנָה, אֲדַר נִיסָן אֵייר סִינּוֹן,
אֵלוֹ אוֹתוֹם הַיָּמִים שֶׁבַחַר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל, וְעָשָׂה בְּהֵם
עֲמָהֶם נִסִּים. וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל
מִתַּעֲטָרָה בְּכַעֲלָה וּמִתְקַרְבַּת אֵלָיו.
עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרְעָה -
יָמֵי הַזְקָנָה, יָמֵי הָרְעָה מִמָּשׁ,
וְהֵם: תַּמוּז אָב טַבַּת שְׁבַט. אַף
עַל גַּב שְׁלֹא הִתְגַּלְהָה כָּל כְּפֵךְ,
וְסִימָנָךְ - (משלי ו) וְשִׁבְט לָגוּ חֲסֵר
לָב.

וְהִגִּיעוּ שָׁנִים - שָׁנִים שֶׁל גָּלוּת,
שֶׁיִּשְׂרָאֵל הוֹלְכִים מִטּוּלְטְלִים.
וְאֵין בְּהֵם חֲפִין - שְׁשִׁנּוּ, עֲתִידִים
בַּיָּמִי הַגָּלוּת שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּיָד
הָאָדָם (חפץ) לְקַנּוֹת בְּשׁוּק, וְאֵז
תַּכְלָה הַפְּרוּטָה מִן הַפִּיס.

עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשְּׁמֶשׁ - זֶה
קְלִסְתָּר פָּנִים שֶׁל הַשְּׂכִינָה,
מִלְמַעֲלָה וּמִלְמַטָּה. מִמָּטָה מִי
הֵם? בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה שֶׁהָיוּ בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, פְּטִישֵׁי בְרוּז, מְהַדְקִים
סְלַעִים, וְתוֹלְשִׁים הָרִים רְמִים.